

5. Zarzut piąty dotyczący istotnego naruszenia art. 34 karty w związku z utratą praw socjalnych oraz naruszenia art. 77 regulaminu pracowniczego, prowadzącego do cofnięcia uprawnień emerytalnych.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasady prawa „ne bis in idem” i art. 50 karty, jak również art. 9 ust. 3 załącznika IX do regulaminu pracowniczego.
7. Zarzut siódmy dotyczący istotnego naruszenia art. 41 ust. 2 lit. a) karty oraz naruszenia prawa do bycia wysłuchanym.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności, ponieważ kara w postaci wydalenia ze służby jest najsurowszą karą przewidzianą w regulaminie pracowniczym, do której Komisja dodała ponadto karę w postaci pozbawienia wszelkich praw emerytalnych na całe życie.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący nadużycia władzy przez służby PMO, ponieważ decyzja o obniżeniu uprawnień emerytalnych „pro tempore” może zostać podjęta jedynie przez trójstronny organ powołujący w ramach postępowania dyscyplinarnego w przedmiocie wydalenia ze służby, zgodnie z art. 9 ust. 1 lit. h) załącznika IX do regulaminu pracowniczego.
10. Zarzut dziesiąty dotyczący naruszenia zasady równego traktowania i art. 20 karty. Skarżący podnosi, że urzędnik wydalony ze służby z powodów nieskończenie poważniejszych niż te, na których podstawie on sam został wydalony ze służby, poniósłby łagodniejszą karę niż kara w postaci potrącenia emerytury otrzymywanej na gruncie regulaminu pracowniczego.

Skarga wniesiona w dniu 8 lipca 2021 r. – Ferriera Valsabbia i Valsabbia Investimenti / Komisja

(Sprawa T-410/21)

(2021/C 431/47)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Ferriera Valsabbia i Valsabbia Investimenti (Odolo, Włochy) (przedstawiciel(-e): adwokaci D. Fosselard, D. Slater i G. Carnazza)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- (i) zobowiązanie Unii, reprezentowanej przez Komisję, do zapłaty odsetek za zwłokę od kwoty 10 250 000 EUR według stopy procentowej ustalonej przez EBC dla podstawowych operacji refinansowania obowiązującej w pierwszym dniu miesiąca, w którym przypada data płatności, powiększonej o trzy i pół punktu procentowego, za okres od dnia 9 marca 2010 r. do dnia 14 listopada 2017 r., po odliczeniu odsetek wynoszących 372 812,31 EUR, już otrzymanych przez skarżąc, w wysokości równej zatem 3 174 389,74 EUR, lub ewentualnie do zapłaty odsetek za zwłokę obliczonych według stopy procentowej uznanej przez Sąd za właściwą;
- (i) zobowiązanie Unii, reprezentowanej przez Komisję, do zapłaty odsetek za zwłokę od kwoty, o której mowa w powyższym pkt (i), za okres od dnia 14 listopada 2017 r. do dnia rzeczywistej zapłaty, według stopy procentowej ustalonej przez EBC dla podstawowych operacji refinansowania obowiązującej w pierwszym dniu miesiąca, w którym przypada data płatności, powiększonej o trzy i pół punktu procentowego lub ewentualnie według stopy procentowej uznanej przez Sąd za właściwą;
- (iii) tytułem ewentualnym w stosunku do pkt (ii) powyżej, zobowiązanie Unii, reprezentowanej przez Komisję, do zapłaty odsetek za zwłokę od kwoty, o której mowa w powyższym pkt (i), za okres od dnia 2 marca 2021 r. do dnia rzeczywistej zapłaty, , według stopy procentowej ustalonej przez EBC dla podstawowych operacji refinansowania obowiązującej w pierwszym dniu miesiąca, w którym przypada data płatności, powiększonej o trzy i pół punktu procentowego lub ewentualnie według stopy procentowej uznanej przez Sąd za właściwą;
- (iv) dodatkowo lub tytułem ewentualnym, stwierdzenie nieważności komunikatu Komisji z dnia 30 kwietnia 2021 r., Ref. Ares(2021) 2904093;

— (v) obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżące podnoszą trzy zarzuty

1. Zarzut pierwszy, dotyczący żądania odszkodowania, jest oparty na błędnym wykonaniu przez Komisję wyroku z dnia 21 września 2017 r., *Ferriera Valsabbia i in./Komisja* (C-86/15 P i C-87/15 P, EU:C:2017:717), z naruszeniem art. 266 akapit pierwszy TFUE i art. 41 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

— Skarżące podnoszą w tym względzie, że Komisja nie zapewniła pełnej zapłaty odsetek za zwłokę od grzywny zwróconej w następstwie tego wyroku.

2. Zarzut drugi, dotyczący żądania stwierdzenia nieważności, jest oparty na naruszeniu art. 266 i 296 TFUE. Naruszenie i błędne zastosowanie art. 46 Statutu Trybunału Sprawiedliwości. Brak uzasadnienia pisma Komisji z dnia 30 kwietnia 2021 r. Naruszenie prawa i oczywisty błąd w ocenie.

— Skarżące podnoszą w tym względzie, że pismo, w którym Komisja odmówiła zapłaty odsetek za zwłokę na rzecz skarżących, jest pozbawione właściwego należytego uzasadnienia i narusza zasady dotyczące przedawnienia.

3. Zarzut trzeci, dotyczący żądania stwierdzenia nieważności, jest oparty na naruszeniu i błędnym zastosowaniu art. 266 TFUE i rozporządzenia delegowanego (UE) nr 1268/2012 ⁽¹⁾.

— Skarżące podnoszą w tym względzie, że art. 85a ust. 2 rozporządzenia delegowanego (WE, EURATOM) nr 2342/2002 ⁽²⁾, przywołany przez Komisję w piśmie z dnia 30 kwietnia 2021 r., w chwili zwrotu grzywny już nie obowiązywał, a zatem nie miał już zastosowania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. 2012, L 362, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. 2002, L 357, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2021 r. – Feralpi / Komisja

(Sprawa T-413/21)

(2021/C 431/48)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Feralpi Holding SpA (Brescia, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. Roberti oraz I. Perego)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o: Trybunał:

— (i) na podstawie i do celów art. 266 akapit drugi, art. 268 i 340 akapit drugi TFUE zobowiązanie Unii, reprezentowanej przez Komisję, do naprawienia szkody poniesionej przez skarżącą z powodu braku zapłaty przez Komisję odsetek za zwłokę od kwoty grzywny należnych w wykonaniu, zgodnie z art. 266 TFUE, wyroku Trybunału Sprawiedliwości stwierdzającego nieważność z dnia 21 września 2017 r., *Holding SpA/Komisja Europejska* (C-85/15 P, EU:C:2017:709), które należy zakwalifikować jako:

(a) odsetki za zwłokę należne od kwoty grzywny zapłaconej tymczasowo przez skarżącą, za okres od dnia 4 marca 2010 r. do dnia 26 października 2017 r., w wysokości 10 250 000,00 EUR, określone na podstawie stopy procentowej ustalonej przez EBC dla podstawowych operacji refinansowania na dzień 1 marca 2010 r. (mianowicie jeden procent), powiększonej o trzy i pół punktu, z odliczeniem już otrzymanych odsetek bankowych, czyli 3 204 301,82 EUR, lub, tytułem ewentualnym, określone na podstawie stopy procentowej uznanej przez Sąd za odpowiednią;